Dosarul nr.3-1759/2022
2-22102231-12-3-15072022-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03.06.2024 mun.Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Președintele ședinței, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Maria Meșter,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Centrului Național Anticorupție privind contestarea actului,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul – *****, la data de 15.07.2022, s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată împotriva Centrului Național Anticorupție, privind contestarea actului, prin care a solicitat recunoașterea raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine ***** din 05.07.2022, ca unul în afara legii.

În acțiunea înaintată, reclamantul ***** a menționat că, în motivarea raportului Centrul Național Anticorupție a indicat că, la 05.07.2022, exercitându-și atribuțiile de serviciu de comun cu agentul public ***** care a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea liniei continuă, depășirea pe pod și depășirea limitei de viteză admisibilă în localitate, precum că agentul public a primit de la testor suma de 400 lei și el(reclamantul) parțial a participat la discuția testorului cu agentul public ***** având posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia, nu a înștiințat despre acest fapt.

Indică reclamantul că, la mașina de serviciu, discutând cu testorul, este învinuit precum că, exercitându-și atribuțiile de serviciu de comun cu agentul public ***** a participat la discuția testorului cu agentul public, a avut posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, dar nu a înștiințat despre acest fapt.

Cu motivele indicate în raportul CNA, nu este de acord, consideră că este întocmit în afara legii, fără suport probant.

Indică reclamantul că, la 05.07.2022 acesta împreună cu agentul public ***** a fost la serviciu; agentul public ***** a stopat automobilul condus de testor. Din care motiv a fost stopat testorul de către agentul public ***** reclamantul nu a atras atenție, deoarece era ocupat cu studierea unor documente. Explică reclamantul că, nu a ascultat discuția care a avut loc între agentul public ***** cu testorul și nu a văzut ca testorul să ofere agentului public bani în sumă

de 400 lei.

Menţionează reclamantul că, potrivit Legii nr.325 din 23.12.2013 privind evaluarea integrității instituționale - art.3, este indicat că, procesul de evaluare a integrității instituționale se desfășoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii: a) legalitatea; b) respectarea dreptului și a libertăților fundamentale ale omului, a demnității umane și profesionale; c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile și libertățile fundamentale ale agenților publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil și nediscriminatoriu al agenților publici supuși testării.

Reieșind din conținutul art.3 al legii susmenționate, prin acțiunea de evaluare a integrității profesionale ale reclamantului de către Centrul Național Anticorupție au fost încălcate aceste principii.

Mai invocă că, prin raportul de evaluare au fost încălcate cerințele art.4 din Constituția Republicii Moldova și anume: (1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Ține să menționeze că, în acțiunile Centrului Național Anticorupție privind testarea integrității se vede o provocare din partea autorității sus numite care contravine Constituției Republicii Moldova și Convenției Europene a Drepturilor Omului, cu pactele și tratatele la care Republica Moldova este parte.

Mai menționează reclamantul că, conform raportului privind testarea integrității profesionale, nu sunt probe reale, precum că el(reclamantul *****) a pretins bani de la testor și i-a primit pentru neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În ședințele de judecată, reclamantul ***** nu s-a prezentat, fiind legal citat, ce se confirmă prin avizele poștale de recepție ***** din 14.04.2023, ***** din 14.04.2024, anexate la materialele cauzei și nu a comunicat instanței motivul lipsei. În temeiul prevederilor art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului, în baza probelor administrate la dosar.

Pârâtul – Centrul Național Anticorupție(în continuare, CNA), prin referința nr.23115 din 25.10.2022 prezentată instanței, nu a recunoscut acțiunea reclamantului și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: în cerere reclamantul se referă la circumstanțele zilei de lucru din 05.07.2022, însă, testarea integrității profesionale s-a desfășurat în perioada ***** la 05.07.2022 fiind prezentat Inspectoratului General al Poliției Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publică și subdiviziunilor din subordine.

Specifică pârâtul că, unul din argumentele reclamantului constituie faptul că CNA la emiterea Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale a încălcat mai multe prevederi ale Codului administrativ. Ține să menționeze că testarea integrității profesională este o procedură specifică care este reglementată printr-o lege specială. Raportul în sine este de fapt un act de constatare și produce efecte juridice odată cu aplicarea sancțiunii disciplinare de către angajatorul agentului public testat.

Reclamantul invocă că, în timpul desfășurării testării integrității profesionale de către CNA

au fost încălcate principiile prevăzute de art.3 din Legea 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, însă prin care acțiuni anume nu indică.

Referitor la argumentul reclamantului precum că, Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale se bazează pe activități de provocare din partea CNA, informează instanța că CNA a inițiat testarea integrității profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de inițiere a evaluării integrității instituționale și a fost împuternicit legal să desfășoare testarea integrității profesionale în privința reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021. Situația în care a fost surprins reclamantul, nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situație virtuală, simulată și similară celei din activitate de serviciu, asupra căreia ultimul întocmește un raport privind rezultatele testării.

În temeiul celor expuse și în baza art.224 alin.(l) lit.f) din Codul administrativ, solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului Tatiana Pavalachi, împuternicită în baza procurii*****din 16.01.2024, a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ, reiterându-și argrumentele expuse în scris.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă, studiind referința pârâtului, ascultând explicațiile reprezentantului pârâtului, cercetând probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea reclamantului ***** împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ individual defavorabil, este admisibilă și întemeiată, motiv pentru care urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art.189 alin.(1) Cod administrativ al RM, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77)31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Conform art.206 Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). (2) Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu

poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Conform art.208 Cod administrativ, (1) în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art.209 Cod administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător. (2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă. (3) Pentru acţiunea în realizare, acţiunea în constatare şi acţiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acţiunii în contencios administrativ.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ definește actul administrativ individual defavorabil ca act care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, reclamantul *****, fiind destinatar al actului contestat, care fiind supus procedurii de testare a integrității profesionale, a înregistrat rezultatul negativ al testului de integritate profesională, se află în prezența unui act administrativ individual defavorabil în sensul art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, fiind în pericol dreptul acestuia la muncă, ceea ce denotă existența unui drept propriu al reclamantului pretins încălcat de către autoritatea publică pârâtă și, ca consecință, adminisibilitatea acțiunii în contencios administrativ promovate de către reclamantul *****.

Instanța va reține în acest context și pct.3 al dispozitivului Hotărârii Curții Constituționale a RM nr.37 din 07.12.2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 343^8 din Codul de procedură civilă (aprecierea rezultatului testului de integritate profesională) (sesizarea ***** precizează că „Până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testărilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testărilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 4) să utilizeze căite de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.”

Contrar cap.V și art.129 alin.(3) din Codul administrativ, autoritatea publică pârâtă nu a prezentat probe ce ar confirma data când actul administrativ a ajuns la destinatar – reclamantul *****, respectiv, instanța va interpreta acest fapt în favorea reclamantului și va admite declarația acestuia că actul defavorabil i s-a adus la cunoștință la 14.07.2022, neavând nici o altă probă în acest sens din partea autorității publice pârâte, cea care, potrivit legii, este obligată să probeze data notificării actului administrativ pe care l-a emis.

Respectiv, instanța de judecată constată că reclamantul *****, în interiorul termenului de 30 de zile de la data comunicării actului(14.07.2022), prevăzut de art.209 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, și-a realizat dreptul său la acțiune și a depus acțiunea în contencios administrativ la 20.07.2022.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței referitoare la admisibilitatea acțiunii, în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată, constată că reclamantul a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau de nerespectare a procedurii prealabile, nu există. În astfel de circumstanțe, fiind respectată procedura și termenul de depunere a acțiunii în contencios administrativ, instanța judecătorească va soluționa fondul cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității – rezultatelor testului de integritate profesională, consemnate în extrasul din Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, prin care reclamantul a înregistrat rezultatul negativ al testului de integritate profesională, în partea ce îl vizează pe reclamantul *****(f.d.43-45).

Actul contestat are următorul conținut: ”(...) *1. Au înregistrat rezultat negativ al testului de integritate profesională, încălcând prevederile art.7 alin.(2) lit.a) de neadmitere a manifestărilor de corupție următorii agenți publici:*

*1.29. ***** a.n*****, IDNP *****, subofițer superior al Serviciului patrulare Rîșcani, Dondușeni, Drochia al Secției patrulare „Nord” a Direcției patrulare „Nord” și ***** *****,* ***** a.n.***** IDNP ***** ofițer superior al Serviciului patrulare Rîșcani, Dondușeni, Drochia al Secției patrulare „Nord” a Direcției patrulare „Nord”, echipaj **MAI** ***** traseul *****- M14 Rîșcani - Bălți, intrarea în mun.Bălți,*

*exercitându-și atribuțiile de serviciu, agentul public ***** a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea limitei de viteză admisibilă în localitate. Agentul public i-a adus la cunoștință testorului încălcarea comisă, a verificat asigurarea și revizia tehnică a automobilului. Ulterior, apropiindu-se de automobilul de serviciu, agentul public ***** i-a comunicat testorului că urmează a fi aplicată amenda în suma de 1500 lei și a precizat dacă testorul mai are puncte de penalizare. Testorul a zis că are 6 puncte de penalizare, la ce agentul public a zic că urmează a fi aplicate încă 4. Testorul a întrebat dacă este vreo ieșire din situație, agentul public ***** a precizat ce ieșire din situație să fie. Testorul a propus ceva la cafea, la ce agentul public, gesticulând din mâini a dat de înțeles testorului să zică suma. Testorul a precizat dacă 400 sau 600 lei, agentul public ***** a solicitat testorului să prezinte repetat asigurarea și revizia tehnică, la ce testorul a precizat dacă 400 lei va fi bine, agentul public a dat din cap în semn confirmativ. Testorul a pus 400 lei în file-ul asigurării auto și a înmânat-o agentului public ***** care a scos banii din file și a întors asigurarea testorului. Agentul public ***** era prezent la discuția testorului cu agentul public ***** avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și*

neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia.

******. ***** a.n.*****, IDNP ***** subofițer superior al Serviciului patrulare Rîșcani, Dondușeni, Drochia al Secției patrulare „Nord" a Direcției patrulare „Nord" și ***** *****,* a.n.***** IDNP ***** ofițer superior al Serviciului patrulare Rîșcani, Dondușeni, Drochia al Secției patrulare „Nord" a Direcției patrulare „Nord", echipajul **MAI** ***** traseul (Bălți-Edineț), Centura localității mun. Bălți,*

*exercitându-și atribuțiile de serviciu agentul public *****a stopat automobilul condus de testor pentru încălcarea liniei continuă, depășirea pe pod și depășirea limitei de viteză admisibilă în localitate. Agentului public a solicitat actele, a informat testorul despre încălcările comise și a solicitat să fie urmat la mașina de serviciu, unde a întrebat testorul dacă în ultimul jumătate de an a mai avut careva încălcări. Testorul a răspuns că nu are încălcări, la ce agentul public *****a comunicat testorului:„Iată vezi, eu acum să fiu cel mai rău polițist, trebuie să îți fac amendă de vreo 3 mii de lei, dar eu ... сразу 5 puncte deodată", dându-i de înțeles testorului că este predispus să nu întocmească proces-verbal cu privire la contravenție. La întrebarea testorului dacă să aducă asigurarea, agentul public *****a cerut mai întîi să spună care este propunerea și apoi să meargă după asigurarea. Testorul a întrebat dacă 300-400 e bine, la ce agentul constatator a răspuns: "Ultima ce ai zis și vin-o încoa". Testorul a pus 400 lei în file-ul asigurării auto și a înmânat-o agentului public ***** care a scos banii din file și a întors asigurarea testorului. **Agentul public ******* parțial a participat la discuția testorului cu agentul public ***** avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia."*

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, **presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ**. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activităţii autorităţilor publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, poate înainta o acțiune în contencios administrativ pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Prin Decizia Centrului Național Anticorupție*****din 24 august 2021, în temeiul prevederilor art.14 alin.alin.(1) și (2), art.15 alin.(2) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, s-a dispus: A iniția testarea integrității profesionale în privința agenților publici din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni; A înainta instanței de judecată demers privind autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine; Efectuarea testării integrității profesionale se pune în sarcina Direcției testarea integrității profesionale.

Prin demersul***** din 25 august 2021 depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Centrul Național Anticorupție a solicitat autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității

profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni.

Motivele inițierii testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, riscurile de corupție identificate s-au indicat prin aceea că Inspectoratul național de securitate publică (INSP) este o subdiviziune structurală a Inspectoratului General al Poliției (IGP), instituit în aprilie 2020 prin ordinul MAI***** „Cu privire la reorganizarea prin fuziune a unor subdiviziuni din subordinea Inspectoratului General al Poliției". Astfel, INSP este rezultatul fuzionării Inspectoratului National de Patrulare și Direcției generale securitate publică prin absorbție, fiind creat în scopul menținerii, asigurării și restabilirii ordinii publice, asigurării securități circulației rutiere, reacționării prompte și operative la evenimentele publice care își pierd caracterul pașnic și civilizat, patrulării locurilor publice și de agrement, precum și sporirii climatului de siguranță în societate. INSP are subdiviziune de administrare, precum și subdiviziuni teritoriale, cum ar fi Direcția patrulare „Centru", Direcția patrulare „Nord", Direcția patrulare „Sud" și Secția de escortă și misiuni speciale.

Procesul de evaluare a integrității instituționale în privința INSP a fost inițiat în condițiile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale. În contextul Metodologiei de identificare a riscurilor de corupție în cadrul entităților publice, de identificare a agenților publici expuși acestor riscuri și de analiză a factorilor de risc care le generează, aprobată prin Ordinul directorului CNA ***** din 20 martie 2018, riscurile de corupție, ce aduc atingere dreptului constituțional la viață, integritate fizică și siguranța cetățenilor, au fost identificate prin prisma următoarelor criterii: realizarea activităților vulnerabile la corupție și criteriul statistic. Criteriul activităților vulnerabile este determinat de atribuțiile (funcțiile) externe ale entității, inclusiv vizează punerea în aplicare a legii (control, supraveghere, constatare de conformitate sau încălcare a legii, aplicarea sancțiunilor). Acest criteriu derivă din atribuțiile IGP/1NSP, limita domeniului de competență fiind stabilită într-o serie de acte normative, inclusiv: Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului; Legea nr.131/2007 privind siguranța traficului rutier; H.G. nr.547/2019 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției; H.G. nr.415/2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Național de Securitate Publică; H.G. nr.557/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional; H.G. nr.589/2017 privind aprobarea Regulamentului transporturilor rutiere de mărfuri periculoase; H.G. nr.357/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere, etc.. Urmare a analizei preventive a cadrului normativ, s-a menționat și faptul că în Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de INSP, aprobat prin H.G. nr.415/2003, este reglementat că INSP îndeplinește funcțiile de control de stat, dirijare, alte obligațiuni de serviciu ce tin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare, totodată, în Legea 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, entitatea nu este inclusă în lista organelor de control. In altă ordine de idei, neclarități derivă și din dublarea acestor atribuții cu cele ale ANTA, specificate în Regulamentul Agenției Naționale Transport Auto, aprobat prin H.G. nr. 539/2008, entitatea având și atribuții de control de stat asupra activităților de întreprinzător. Vulnerabilitatea acestui sector a fost confirmată și în cadrul procesului de evaluare a riscurilor de corupție, realizat de CNA în privința Inspectoratului Național de Patrulare, în perioada iulie 2016 - iulie 2017, la solicitarea IGP. Ca urmare, s-a constatat că necunoașterea cadrului legal în vigoare, încălcări de ordin procedural admise de

agenții de patrulare, numărul tot mai mare a proceselor-verbale contravenționale contestate și pierdute în instanța de judecată, statisticile despre nivelul perceput al corupției de către cetățeni au fost doar câteva criterii de apreciere a indicelui înalt de corupție în cadrul INP. Acestea au fost completate și de numeroasele riscuri de corupție identificate de CNA, inclusiv materializate în trecut, precum: riscul coruperii pasive, confirmat de cauzele penale inițiate de CNA, cu implicarea agenților de patrulare. Suplimentar, s-a menționat și cele 100% rezultate negative înregistrate în privința agenților de patrulare, în cadrul testării integrității profesionale efectuată de CNA în perioada octombrie 2014 - aprilie 2015; riscul depășirii atribuțiilor de serviciu și a exercitării împuternicirilor în mod discreționar, identificat în activitatea de serviciu a agenților de patrulare la supravegherea și controlul traficului rutier, generate de: conflicte de normă între actele departamentale, dotări insuficiente, lipsa monitorizării sancțiunilor aplicare cetățenilor străini, care au comis contravenții pe teritoriul RM, și a modului de executare a acestora; riscul promovării unor interese private în detrimentul interesului public, prin încheierea unor contracte defectuoase și/sau realizarea unor înțelegeri dintre reprezentanții entității publice și agenții economici cointeresați, în domeniul parcărilor speciale; riscul exercitării de presiuni și abuzuri din partea agenților de patrulare pedeștri, în cadrul controalelor efectuate în privința comercianților ambulanți. Aceste riscuri au rezultat din cadrul legal ambiguu, atribuții paralele ale agenților de patrulare pedeștri, inspectorilor de sector și carabinierilor; riscul pasării responsabilității de la o entitate la alta, și/sau a exercitării de presiuni asupra conducătorilor auto sau unor agenți economici, ca rezultat al creării „echipelor mobile mixte" de control dintre angajații INP și ANTA. Aceste riscuri au fost datorate conflictelor de normă, precum și lipsei unui acord interinstituțional care ar stipula expres scopul și obiectivele constituirii echipelor mixte, limitele exercitării atribuțiilor și împuternicirilor agenților publici din cadrul celor două entități publice, mecanismul de sancționare și monitorizare asupra executării contravențiilor identificate ca rezultat al acestor controale comune. Factorii de risc expuși, au fost compliniți și de cerințele minime de angajare stabilite de conducere pentru ocuparea funcțiilor în cadrul acestei subdiviziuni a poliției. Astfel, 60% dintre incidentele de integritate înregistrate în perioada de referință au revenit persoanelor ce dețin studii medii sau de cultură generală, angajate în cadrul INP, care au un nivelul scăzut de pregătire profesională și dezinteres în exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu. Deși, urmare deficiențelor constatate, a fost pus în aplicare un Plan de integritate (acțiunile fiind executate în proporție de 73 la sută), situația la acest capitol nu s-a ameliorat, fapt demonstrat de incidentele de integritate, constatate ulterior. Suplimentar, s-a menționat că în vederea implementării Strategiei naționale de integritate și anticorupție pentru anii 2017-2020, prin H.G. nr. 597/2018 a fost aprobat Planului sectorial de acțiuni anticorupție în domeniul asigurării ordinii publice pentru anii 2018-2020. În analiza ex-ante al acestui document de politici sa făcut referire și la datele statistice privind cauzele penale pornite pe acte de corupere pasivă de către subdiviziunea specializată a Ministerului Afacerilor Interne și organele procuraturii competente. Astfel, în privința angajaților Poliției au fost pornite în anul 2015 - 58 de cauze (INP - 16), în anul 2016 - 69 (INP - 26) și în anul 2017 - 48 (INP - 17). La nivelul Ministerului Afacerilor Interne au fost intentate: în anul 2015 - 66 de cauze, în anul 2016 - 78 și în anul 2017 - 63, date care calificau Inspectoratul Național de Patrulare al 1GP ca una dintre subdiviziunile cu cel mai înalt nivel de risc față de corupție. O situație similară se înregistra și la compartimentul cauze penale pornite pe fapte de corupere activă. Aceasta se explică și prin faptul că cetățenii recurg la coruperea funcționarilor din domeniul asigurării ordinii publice pentru a se eschiva de la răspunderea contravențională sau penală. Per total, în Inspectoratul General al Poliției au fost înregistrate în anul 2015 - 13 cauze (INP - 3), în anul

2016 - 40 (INP - 28) și 2017 - 32 (INP - 20), comparativ cu datele statistice la nivelul MAI în anul 2015 - 14 cauze, în anul 2016 - 47 și în anul 2017 - 37, INP al IGP evidențiindu-se, de asemenea, ca cea mai vulnerabilă subdiviziune la actele de corupere activă. Conform rapoartelor publice privind activitatea SPIA în anii 2018-2019, din numărul total de cauze penale pornite în baza sesizărilor depuse de către subdiviziunile SPIA, documentați au fost circa 180 de angajații ai IGP, iar majoritatea anchetelor de serviciu și sancțiunile disciplinare aplicate s-a referit la angajații IGP, inclusiv agenți de patrulare. Cu titlu de exemplu, s-a menționat cazul a șapte ofițeri și subofițeri din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP recunoscuți în calitate de bănuiți de comiterea coruperii pasive. Astfel, în rezultatul acțiunilor de urmărire penală și măsurilor speciale de investigații realizate de SPIA, s-a constatat că în intervalul lunilor august- septembrie 2020 bănuiții ar fi pretins, acceptat și primit de la mai mulți șoferi prinși băuți la volan sume cuprinse între 200-300 euro pentru a nu-i documenta și a nu întocmi procese-verbale cu privire la contravenție. Suplimentar, s-a menționat și rapoartele de activitate ale CNA în care se specifică numărul înalt al actelor de corupție, depistate în acest sector, inclusiv, în anul 2017 - 57; în anul 2018 - 54, în anul 2019 - 56, în anul 2020 - 45 și în sem. I anul 2021 - 30. Cu titlu de exemplu s-a specificat cazul a patru polițiști din cadrul Batalionului de patrulare „Sud" al INSP al IGP, cercetați pentru corupere pasivă în cadrul a 5 cauze penale. Potrivit materialelor, conexate într-o procedură, polițiștii au fost surprinși când pretindeau și primeau diferite sume de bani, dar și bunuri. Deși sumele erau nesemnificative, de la 200 de lei la 500 de euro, acestea erau primite sistematic, zi de zi, de către membrii echipajului de patrulare. Negocierile nu se rezumau doar la bani, fiind documentate și două cazuri în care polițiștii au primit, în schimbul neîntocmirii proceselor verbale, câte 20 sau 30 de litri de benzină (www.cna.md/16.03.2021). Cu referire la nivelul perceput al corupției, s-a menționat Barometrul Opiniei Publice, realizat în iunie 2021 de către IPP/Date Inteligente S.R.L., conform căruia la întrebarea „Câtă încredere aveți în următoarele agenții de apărare a legii?", circa 60 la sută din respondenți au răspuns că nu au încredere/sau au puțină încredere în Inspectoratul National de Patrulare. În aceiași ordine de idei, conform cercetării „Corupția: cea mai profitabilă afacere din RM", realizată de către IDIS Viitorul în 2017, 26,4% din respondenți (oameni de afaceri) au menționat că poliția este una dintre instituțiile în care se plătește neoficial mai frecvent, comparativ cu alte entități. Din faptele expuse derivă existența riscurilor de corupție în activitatea INSP (riscul coruperii pasive/active, depășirii atribuțiilor de serviciu, abuzului în serviciu etc.), probabilitatea de materializare a cărora în viitor este înaltă. Acest fapt rezultă prioritar din incidentele de integritate materializate în trecut, dar și din faptul că mandatul acestei entități publice implică un contact frecvent și direct cu cetățenii, în procesul căruia atât inspectorii, cât și cetățenii/participanții la trafic, au posibilitatea de a negocia soluționarea unor interese personale, ocolind procedurile legale. Grav este și impactul acestor riscuri, care, prin consecințele sale, contribuie la reducerea esențială a credibilității instituțiilor de stat, dar și pot aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la viață, integritate fizică și siguranța cetățenilor. Obiectivele testării integrității profesionale constituie stabilirea respectării de către agentul public/agenții publici a obligațiilor prevăzute în art.7 alin.(2) lit.a)-c) al Legii nr.325/2013 de neadmitere a manifestărilor de corupție; de denunțare imediată organelor competente a oricărei tentative de a fi implicați în manifestări de corupție; de denunțare imediată a influențelor necorespunzătoare, de declarare a cadourilor și conflictului de interese în conformitate cu legislația. Pentru a fi supuși testării integrității profesionale au fost selectați următoarele categorii de agenți publici din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine: agenți publici care au contact frecvent cu populația; agenți publici care sînt investiți cu funcții de control și

supraveghere; agenți publici implicați în procesul decizional. Luând în considerație efectivul-limită al Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, precum și reieșind din capacitățile Centrului Național Anticorupție de a efectua testarea integrității profesionale a unui număr reprezentativ de agenți publici, testării integrității profesionale vor fi supuși pînă la 20% din agenți publici din cadrul entității supuse evaluării integrității instituționale. Pentru asigurarea probării exacte a implicării în manifestări de corupție a subiecților testării integrității profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(5) din Legea nr.325/2013, testorii vor putea transmite agenților publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(5) din Legea nr.325/2013, se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Național Anticorupție sau din alte surse. Testele de integritate profesională urmau a fi realizate cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale agentului public. Totuși, în coroborare cu prevederile art.8 al CEDO și al Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, persistă un scop legitim pentru imixtiune în viața privată a agenților publici, iar pe altă cale este imposibilă realizarea obiectivelor testării integrității profesionale și/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor, ținând cont de faptul că există probabilitatea materializării riscurilor de corupție în viitor, ceea ce va duce la compromiterea climatului de integritate instituțională și va afecta interesul public, acțiunile respective fiind necesare și proporționale cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 septembrie 2021, s-a dispus admiterea demersului***** din 25 august 2021 înaintat de Centrul Național Anticorupție privind autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni și s-a autorizat decizia de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publică și subdiviziunilor din subordine. Eșantionul agenților publici supuși testării din cadrul Inspectoratului național de securitate publică și subdiviziunilor din subordine s-a stabilește până la 20% din agenții publici din cadrul instituției supuse evaluării integrității instituționale. În vederea asigurării probării exacte a implicării în manifestări de corupție a subiecților testării integrității profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate eu prevederile art.16 alin.(5) Legea nr.325 din 23 decembrie 2013, testorii vor putea transmite agenților publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională în conformitate cu prevederile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Național Anticorupție sau din alte surse. Termenul de desfășurare a testării integrității profesionale este de 6 luni. Testarea integrității profesionale se pune în sarcina Centrului Național Anticorupție.

Prin scrisoarea *****din data de 07 aprilie 2022 Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției că în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.e) din Legea nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Centrul a inițiat evaluarea integrității instituționale la Inspectoratul General al Poliției, cu accent pe activitatea Inspectoratului Național de Securitate Publică, în condițiile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Ulterior, prin scrisoarea *****din 05 iulie 2022 Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției, că în cadrul procesului de evaluare instituțională inițiat la Inspectoratul național de securitate publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada de la 07 septembrie 2021 până la 07 martie 2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale. Agenții publici supuși testului au fost selectați aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informației prezentate de către INSP prin scrisoarea ***** din 06 mai 2022, care a fost incompletă.

Din conținutul actului emis de CNA, instanța de judecată va reține doar aspectele faptice imputate reclamantului *****, și anume*: (...) Agentul public ***** era prezent la discuția testorului cu agentul public ***** avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor băneşti, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia.(...) Agentul public ***** parțial a participat la discuția testorului cu agentul public ***** avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor băneşti, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia."*

Respectiv, instanța de judecată constată că reclamantul ***** este învinuit în aceia că, a avut posibilitatea să vadă transmiterea banilor de către testor agenților publici ***** și *****și nu a denunțat imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în manifestări de corupție.

Conform art.53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art.3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Conform art.16 Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.art.18, 19, 20 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții. Cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept

legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art.21 Cod administrativ, (1) autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2)Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3)Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Conform art.22 Cod administrativ, (1) autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. (2)Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art.30 Cod administrativ, (1) autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. (2) Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În conformitate cu art.137 Cod administrativ, (1) în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. (3)Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. (4) Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într- un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art.225 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, (1) instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.3 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, procesul de evaluare a integrității instituționale se desfășoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii: a) legalitatea; b) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, a demnității umane și profesionale; c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor afectați de manifestările de corupție ale agenților publici, pe de o parte, și drepturile și libertățile fundamentale ale agenților publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil și nediscriminatoriu al agenților publici supuși testării; e)

prezumția de bună-credință a subiecților evaluării integrității instituționale; f) prezumția integrității instituționale a entităților publice; g) transparența rezultatelor evaluării integrității instituționale, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și Legea nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat; h) respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal.

Conform art.7 Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) agenții publici au dreptul: a) de a fi informați despre cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, precum și despre sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru nerespectarea lor, în conformitate cu prevederile art. 5; b) de a fi informați cu privire la planul de integritate, adoptat în urma anunțării rezultatelor evaluării integrității instituționale; c) de a fi informați cu privire la testele de integritate profesională realizate în privința lor; d) de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanța de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privința sa. (2) Agenții publici au obligația: a) să nu admită manifestări de corupție; b) să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute la lit.a); c) să denunțe imediat influențele necorespunzătoare, să declare cadourile și conflictul de interese în conformitate cu legislația; d) să cunoască și să respecte obligațiile ce le revin conform politicilor anticorupție naționale și sectoriale prevăzute la art.5; e) să respecte cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, care i-au fost aduse la cunoștință; f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrității instituționale.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. **Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește deziderateле abordate mai sus**.

În speță, se atestă că decizia defavorabilă emisă de CNA în privința reclamantului *****, prin care ultimului i se impută încălcarea prevederilor Legii nr.325 din 23.12.2013 privind evaluarea integrității profesionale(nedenunțarea manifestărilor de corupție admise agenții publici ***** și *****), nu are nici un substrat factologic solid capabil să convingă un observator independent în legalitatea învinuirii aduse reclamantului.

Contrar art.3 lit.lit.a), e) din Legea nr.325/23.12.2023, care impun ca procesul de evaluare a integrității instituționale trebuie să se desfășoare cu respectarea obligatorie a principiilor legalității, respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, a demnității umane și profesionale, stabilirii echilibrului just dintre drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor afectați de manifestările de corupție ale agenților publici, pe de o parte, și drepturile și libertățile fundamentale ale agenților publici, pe de altă parte; tratamentul nepărtinitor, echitabil și nediscriminatoriu al agenților publici supuși testării; prezumția de bună-credință a subiecților evaluării integrității instituționale - CNA emite în privința reclamantului ***** actul defavorabil, învinuindu-l că nu a trecut testul de integritate profesională, deoarece nu a denunțat imediat tentativa de implicare în manifestări de corupție.

Centrul Național Anticorupție, a reținut în raport, unele circumstanțe care nici nu se referă la reclamantul *****, ci la alți agenți publici, colegi de serviciu ai reclamantului.

Din conținutul actului rezultă că, agenții publici ***** și *****ar fi admis manifestări de corupție prin faptul acceptării a câte 400 lei fiecare de la testor pentru neîntocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție, iar reclamantului ***** i se impută că el, nu a denunțat organelor competente faptul implicării în manifestări de corupție a agenții publici ***** și ***** adică încălcarea obligației impuse de art.7 alin.(2) lit.b) Legea 325/2013. Însă, autoritatea

publică pârâtă incorect a calificat pretinsele acțiuni/inacțiuni ale reclamantului *****, impunându-i încălcarea obligației prevăzute de art.7 alin.(2) lit.a) Legea 325/2013 – neadmiterea manifestărilor de corupție.

În fine, reeșind din circumstanțele faptice reținute de către autoritatea publică pârâtă în conținutul actului contestat, se deduce că reclamantului ***** i se impută că el era prezent la discuția testorului cu agentul public ***** și parțial era prezent la discuția testorului cu agentul public *****și a avut posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești.

Cercetarea în cadrul ședinței de judecată a probei video, care reflectă discuțiile dintre testor și agenții publici ***** și ***** nu permit instanței de judecată să constate că agentul public *****, a auzit discuțiile dintre testor și agenții publici ***** și *****privind pretinsele manifestări de corupție, a văzut momentul transmiterii banilor de către testor și acceptarea lor de către agenții publici ***** și *****. Respectiv, actul defavorabil emis în privința reclamantului ***** nu poate fi menținut în vigoare de către instanța de judecată, deoarece nu acordă nici o protecție împotriva arbitrariului. Ca să existe temei legal de menține în vigoare, în Numele Legii, a actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului, autoritatea publică pârâtă urma să obțină probe care confirmă fapta imputată, și anume că reclamantul ***** a auzit discuția care conține elemente de manifestări de corupție, a văzut transmiterea banilor și nu a denunțat organelor competente.

Secvențele video unde se discută întocmirea procesului-verbal, nu sunt relevante speței, deoarece reclamantul ***** nu a participat la respectivele discuții.

Prin urmare, învinuirile aduse reclamantului *****, bazate doar pe faptul că el, a fost într-un echipaj MAI cu ***** și, respectiv, ***** sunt bazate pe circumstanțe incerte, care nu demonstrează existența obligației prevăzute de art.7 alin.(2) lit.b) din Legea 325/2013, de a denunța imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute la lit.a), deoarece probe în confirmarea faptul imputat, nu au fost obținute.

În astfel de circumstanțe instanța de judecată concluzionează că, atunci când șoferul(testorul) care a încălcat RCR nu a înaintat față de agentul public, reclamantul ***** vreo propunere, care ar urma, reeșind din principiul bunei credințe și diligență, să fie apreciată de reclamant ca manifestare de corupție, precum și lipsa probelor în confirmarea faptului că reclamantul a văzut sau a auzit că colegii lui au admis manifestări de corupție - denotă lipsa obligației impuse de art.7 alin.(2) lit.b) din Legea 325/2013 și, respectiv, ilegalitatea actului defavorabil emis în privința reclamantului.

Instanța de judecată reține că, Centrul Național Anticorupție a inițiat testarea integrității profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de inițiere a evaluării integrității instituționale și a fost împuternicit legal să desfășoare testarea integrității profesionale, inclusiv în privința reclamantului, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 septembrie 2021.

Însă, evaluând materialul probator obținut în rezultatul înregistrărilor făcute de către testor și constatând că, împotriva reclamantului ***** nu au fost acumulate probe care ar demonstra încălcarea de către acesta a Legii 325/2013, autoritatea publică pârâtă nu avea temei legal să constate că reclamantul a înregistrat rezultatul negativ al testului de integritate profesională. Respectiv, emițând actul administrativ contestat, autoritatea publică pârâtă a depășit limitele dreptului său discreționar și a emis actul contestat, fără a ține cont de prevederile art.225 alin.(2) Cod administrativ: nu a luat în considerare toate faptele relevante; nu a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Evaluând starea de fapt și starea de drept, instanța de judecată conchide asupra ilegalității Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate ***** din 05 iulie 2022, în partea în care este vizat reclamantul *****.

Argumentele autorității publice pârâte invocate în textul referinței și susținute în cadrul ședinței de judecată instanța le apreciază ca fiind formale și neîntemeiate, care nu pot servi temei legal pentru menținerea în vigoare a actului emis, deoarece probatoriul acumulat de către autoritatea publică pârâtă nu probează nepromovarea de către reclamant a testului de integritate. Or, în conformitate cu art.93 alin.(1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Esența puterii discreționare are drept bază marja de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale, însă să acționeze cu respectarea principiului proporționalității.

Legalitatea actelor administrative înseamnă conformitatea acestora cu Constituția și cu legile adoptate de Parlament, precum și cu actele normative care au o forță juridică superioară. În ceea ce privește oportunitatea, aceasta reprezintă capacitatea de apreciere a autorităților publice, în ceea ce privește măsurile ce trebuie luate pentru realizarea obiectivului stabilit de lege, mijlocele utilizate, momentele sau etapele acțiunii. Cu alte cuvinte, oportunitatea este capacitatea administrativă de a aprecia ”cum este mai bine” să se înfăptuiască obiectivul stabilit, prin intermediul legii.

Art.21 Cod administrativ, care prevede: (1) Autoritățile publice şi instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice şi instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăților persoanelor decît în cazurile şi în condițiile expres stabilite de lege.

Statul de drept presupune respectarea principiului legalității, recunoscând, totodată, autorităților publice, să-și exercite puterea discreționară, care reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale. Însă, această putere discreționară, sau drept de apreciere, sau oportunitate, nu este nelimitată, cenzurarea acesteia de către judecător poate și trebuie să intervină atunci când este afectată chiar legalitatea și, practic, se acționează cu exces de putere.

În ceea ce privește competența instanței de judecată, cea care, potrivit legii, are obligația de a asigura legalitatea în general, ceea ce include verificarea temeiurilor de încetare a raportului de serviciu, și anume: dacă respectivul act are un scop legitim urmărit însoțit de o justificare obiectivă şi rezonabilă, iar măsurile întreprinse sunt necesare şi adecvate. Cu alte cuvinte, instanța nu a verificat aspectele de oportunitate a actului defavorabil contestat, dar a examinat dacă la emiterea actului de încetare a raportului de serviciu a fost respectat principiul legalității.

Dacă legalitatea are în vedere, conformitatea cu legea, ceea ce presupune că orice formă de manifestare a autorității publice, inclusiv a oricăreia din sfera administrației publice, trebuie să se încadreze în limitele stabilite de actele normative, puterea discreționară presupune, pe fond libertatea ce i-a fost conferită de lege autorității publice pentru a alege o soluție sau alta. Principiul proporționalității(art.29 Cod administrativ), impune ca orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este

proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

La fel, dreptul discreționar(art.137 Cod administrativ) presupune că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Alegațiile reprezentantului autorității publice pârâte referitoare la faptul că CNA nu urma să respecte principiile și procedurile stabilite de Codul administrativ, nu urma să întocmească dosarul administrativ, etc., sunt greșite, deoarece actul emis de CNA, prin prisma prevederilor art.2 alin.(3) Cod administrativ nu este exceptat de la controlul legalității în materie de contencios administrativ, respectiv, CNA urma să respecte legislația administrativă la emiterea actului defavorabil emis în privința reclamantului ***** și să acorde acestuia posibilitatea reală de a contesta orice probă acumulată împotriva sa. La fel, instanța de judecată constată că actul inițial adus la cunoștința reclamantului(f.d.5) și actul defavorabil atașat de către autoritatea publică pârâtă la referință(f.d.43-45), au conținut diferit, ceea ce contravine condițiilor elementare de valabilitate a actelor administrative. Or, potrivit art.139 alin.(2) Cod administrativ, un act administrativ individual obține valabilitate cu acel conținut cu care este comunicat. Mult ca atât, actul inițial comunicat reclamantului(f.d.5), nu este semnat, iar legiuitorul sancționează nesemnarea actului administrativ, cu nulitate(art.121 alin.(4) Cod administrativ).

Potrivit art.224 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanţele faptice stabilite, instanța de judecată conchide că, actul administrativ individual defavorabil contestat – rezultatul negativ al testării integrității profesionale, este ilegal în fond și emis cu încălcarea procedurii, ceea ce impune admiterea acțiunii reclamantului în sensul formulat.

Conform prevederilor art.art.195, 224 alin.(1) lit.a), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Centrului Național Anticorupție privind contestarea actului, se admite.

Se anulează actul administrativ individual defavorabil –*****și pct***** al Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine(numărul de înregistrare ***** din 05.07.2022), prin încălcarea prevederilor art.7 alin.(2) lit.b) al Legii nr.325/2013, de denunțare imediată a oricărei tentative de a fi implicați în manifestări de corupție.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia